

ΤΕΤΑΡΤΗ Α΄ ΗΧΟΣ

Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα

Ὕχος α'

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς. [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Παλάμας ἀχράντους σου Χριστέ, ξύλου ἥπλωσας, καὶ τοὺς δακτύλους ἡμάτωσας, θέλων λυτρώσασθαι, τῶν θείων χειρῶν σου, τὸ ἔργον φιλάνθρωπε, Ἄδαμ τὸν παραβάσει κρατούμενον, εἰς τὰ βασίλεια, τοῦ θανάτου, ὃν καὶ ἡγειρας, ἔξουσίᾳ τῇ παντοδυνάμῳ σου.

Στίχ. β'. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σταυρῷ προσηλούμενος Χριστέ, ὁ Θεὸς ὡς ἄνθρωπος, ἀνθρώπων φύσιν ἐθέωσας, καὶ τὸν ἀρχέκακον, θανατώσας ὅφιν, ἡμᾶς ἡλευθέρωσας, ἀρᾶς τῆς ἐκ τοῦ ξύλου ὡς εὐσπλαγχνος, ἀρὰ γενόμενος, καὶ τῷ Κόσμῳ παρεχόμενος, εὐλογίαν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ο πάσης ἐπέκεινα τιμῆς, χρηματίζων Δέσποτα, ἀτιμασθῆναι ηὐδόκησας, τὸν ἐπονείδιστον, ὑποστὰς Οἰκτίρμον, ἐν τῷ ξύλῳ θάνατον, δι' οὐ ἀθανασίαν ἐτρύγησε, γένος ἀνθρώπινον, καὶ ζωὴν τὴν πρὶν ἀπείληφε, σοῦ θανόντος, σαρκὶ παντοδύναμε.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Οδύνης με λύτρωσαι πικρᾶς, τῶν ποδῶν μου Πάναγνε, καὶ τῶν γονάτων παρέσεως, ἄρθρων τε θραύσεως, καὶ ἀρμῶν χειρῶν τε, καὶ ποδῶν ἐκλύσεως, καὶ βλάβης διαφόρων ῥευμάτων δέ, ἐν πᾶσι τούτοις με, ἀκηλίδωτον φυλάττουσα, ἐν ἀγάπῃ, τοῦ Θεοῦ καὶ πλάστου μου.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὑπέκυψα πάθεσι δεινοῖς, ὁ δεινὸς καὶ πέπραχα, αἰσχύνης ἔργα πανάσωτα, ἐξ ὃν καὶ ἔτι νῦν, φαντασίαι τούτων, καὶ αἰσχρὰ μὲ εἴδωλα, κλονοῦσιν, ἀλλοιοῦσι, καὶ τρέπουσι, πρὸς ἡδυπάθειαν, τῶν αὐτῶν ἐν τῇ αἰσθήσει μου, τῆς καρδίας, ἀλλὰ σύ με σῶσον, Αγνή.

Στίχ. ζ'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ο βίος μου, Πάναγνε, πολλῶν, πειρασμῶν ἀνάπλεως, ἐκ τῶν πολλῶν κακῶν γέγονεν, ὃν ἐπλημμέλησα, ἀλλὰ σὺ κἀκείνων, καὶ τούτων με λύτρωσαι, καὶ δός μοι νῦν καὶ βίον ἀπρόσκοπον, καὶ λόγον σώφρονα, ἵνα πίστει μακαρίζω σε, καὶ δοξάζω τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Σταυροθεοτοκίον, ὄμοιον

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὁδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἄδικως πάσχεις; Πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Απόστιχα Σταυρώσιμα

Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἦνθησεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς ἀενάου, τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Στίχ. Α'. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ιδού, ὡς ὄφθαλμοὶ δούλων

εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὁφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὁφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄρρηκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστιν, ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τοῦ Σωτῆρος· ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες, σωζόμεθα πάντες.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἔξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἔξουδενώσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

὾ Τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἅγιοι! ὅτι αἴματα ἐδώκατε καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε, καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε, ὅντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! Φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἅγγελοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως Τριάδα ὄμοούσιον.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον

Πανεύφημοι Μάρτυρες [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τρομφαία διῆλθεν ὃ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ἔνδον ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν, ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον, Άθανατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα Ἡχος α'

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὕτε γὰρ Ἅγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς. Δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι, Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετα τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ἔνδον προσκυνοῦμεν φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παράδεισον ἡνέῳξας Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῆ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὄμολογῶν σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε. Δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας. Ήμάρτομεν πάντες, τῇ εὐσπλαχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ, Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως. Τοῦτο τρέμουσιν, αἱ ἐναντίαι δυνάμεις. Τοῦτο γέγονε, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον

὾ Θαύματος καινοῦ! ὡς φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ Ἀμνάς, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ἔνδον ὡς ἐώρακεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον, ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, πῶς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται;

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν Καθίσματα

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἀπλώσας ἐν Σταυρῷ, τὰς παλάμας Οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακρὰν ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα, ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σήν κληρουχίαν, καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ' ἡμῶν πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικὸν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἅγιων, ἀς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύνας, ἵασαι, Φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον

Τὸν τάφον σου, Σωτὴρ [TOAKOYTE](#)

΄Η ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὄρῶσα, ἐν δάκρυσιν ἐκραύγαζε, μητρικῶς ἀλαλάζουσα. Πῶς ὑμνήσω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἔκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σταυρῷ σέσωσμαι τοῦ παθόντος Δεσπότου. ὁ Ἰωσήφ.

΄Ωδὴ α' Ἡχος α' Ο Εἰρμὸς Χριστὸς γεννᾶται [TOAKOYTE](#)

Πικρᾶς δουλείας ρύσθεὶς Ἰσραὴλ, τὴν ἄβατον διῆλθεν ὡς ἥπειρον, ἐχθρὸν δὲ ὄρῶν ποντούμενον, ὕμνον τῷ εὐεργέτῃ ἃδει Θεῷ, τῷ τερατουργούντι, βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταυρῷ Χριστὲ ἀναρτώμενος, ἀνύψωσας πεσόντα τὸν ἄνθρωπον, καὶ πᾶσαν ἐχθροῦ κατέρραξας, Λόγε τὴν δυναστείαν· ὅθεν τὸ σὸν πάθος ἀναμέλπω, τοῦ παθόντος καὶ παθῶν, λυτρωσαμένου με.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Τῆς δόξης Κύριος πέφυκας, ὁ δόξῃ στεφανώσας τὸν ἄνθρωπον, ἀκάνθαις· διὸ κατέστεψαι, τὴν ἀκανθοφοροῦσαν φύσιν ἡμῶν, ὅπως ἀπεργάσῃ, καρποφόρον φυτουργέ, ἐνθέων πράξεων.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγιον δῆμος, πανάγιος, νομίμως ἐναθλήσας τὴν σύμπασαν, αἵματων ἀγίοις ῥεύμασι, κτίσιν καθαγιάσας τὰς ἐναγεῖς, δαίμοσι θυσίας, φερομένας ἐν Θεῷ Πατρί, ἡφάνισαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

΄Υμῶν πανάγιοι Μάρτυρες, τὰ νέφη τῶν βασάνων οὐκ ἔκρυψαν, τὰ καρτερικὰ παλαισματα· ὅθεν ὑπὲρ Ἁλίου μαρμαρυγάς, ἔνδοξοι ὄρασθε, ἀπαστράπτοντες σαφῶς, αἴγλην σωτήριον.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

΄Ρομφαίᾳ Πάναγνε τέτρωσαι, τὸ πάθος τοῦ Υἱοῦ σου ὡς ἔβλεψας, αὐτὸν τῇ λόγχῃ νυττόμενον, καὶ τὴν ἐν Παραδείσῳ κωλυτικήν, εἵργοντα ῥομφαίαν, μὴ διδοῦσαν τοῖς πιστοῖς, τὴν θείαν εἴσοδον.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἔχων ἀκροστιχίδα, κατ' Ἀλφάβητον.

΄Ο Εἰρμὸς [TOAKOYTE](#)

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν ισχύῃ δεδόξασται· αὔτη γάρ, Άθανατε, ὡς πανσθενὴς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

΄Αγιόν σε τέμενος εύρών, ὁ ὑπεράγιος Λόγος ἐσκήνωσεν, Ἀχραντε, ἐν μήτρᾳ σου, ἀγιασμὸν καὶ φωτισμὸν καὶ λύτρωσιν, τῶν ἀμαρτημάτων, τοῖς σὲ τιμῶσι δωρούμενος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βότρυν ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, ἀναπηγάζοντα οἶνον σωτήριον, μέθη σκοτισθέντα με, ἀμαρτιῶν, ὡς συμπαθὴς σωφρόνισον, καὶ πρὸς μετανοίας, ὁδοὺς εὐθείας εἰσάγαγε.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γνώμη ὀλισθαίνοντα ἀεί, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελκόμενον, καὶ δελεαζόμενον φρενοβλαβῶς, καὶ τοῖς ἔχθροῖς εὐχείρωτον, ὅλον γεγονότα, μὴ ὑπερίδης με, Δέσποινα.

Ωδὴ γ' Ό Εἰρμὸς
Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ τῇ πίστει τοῦ Κυρίου, ὁρθοδόξως κραυγάζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ μέλπων ὀεί. Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριξόν με Δέσποτα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

“Ωρυξάν σου χεῖρας, Ἰησοῦν μου, καὶ πόδας οἱ ἄνομοι, τοῦ τῇ παλάμῃ ἀπορρήτως, διαπλάσαντος πρώην, Χριστὲ ὁ Θεός, τὸν ἄνθρωπον, καὶ διὰ πάθους, παθῶν καὶ φθορᾶς, πάντας ἀπαλλάξαντος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Στήτω ἀνεβόα, Ἰησοῦς ἡ σελήνη καὶ ἥλιος, τὴν ἐν Σταυρῷ προδιαγράφων, τοῦ παθόντος Δεσπότου, σαρκὶ τῶν φωστήρων ἔκλειψιν, δι’ οὗ τοῦ σκότους ἀρχαὶ πονηρά, παρεδειγματίσθησαν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Αγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

“Ἐφερον προθύμως, ἀλγηδόνας οἱ ἄγιοι μάρτυρες, τῷ τραυματοῦσθαι τὸν Βελίαρ, τραυματίζοντες ὄφιν στερρῶς· ὅθεν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὰς ἀλγηδόνας ἴῶνται ἀεί, θείαις ἐπινεύσεσι.

Στίχ. Αγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στήλας τῶν Δαιμόνων, καὶ ναοὺς ἐδαφίσαντες μάρτυρες, ὑπομονήν τε καὶ ἀνδρείαν, ἑαυτοὺς παραδόξως, ναοὺς ἡγείρατε ἄγιοι, χωρητικὸς τοῦ Πατρός, καὶ Υἱοῦ, καὶ ἀγίου Πνεύματος.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

“Ωρα τῇ τοῦ Πάθους, τὸν ώραῖον ἐν κάλλει εἰσβλέψασα, εἶδος, Παρθένε, οὐδὲ κάλλος κεκτημένον, ἐβόας πικρῶς, Ἀγνή, ἀλαλάζουσα· Οἴμοι! πῶς πάσχεις Υἱέ, ἐκ παθῶν, πάντας θέλων ρύσασθαι!

Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Ό Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὑψους δύναμιν, τοῦ βοῶν σοι· Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεσπότην τεκοῦσα τοῦ παντός, καὶ πάντων οὖσα Δέσποινα, τῆς δεσποτείας νῦν με ἐξάρπασον, τῶν ἀκαθάρτων παθῶν πανάμωμε· ἐμαυτὸν ἀθλίως γάρ, τούτοις κατεδούλωσα, ράθυμίᾳ καὶ γνώμης στρεβλότητι.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

“Ἐχουσα ἀεὶ τὸ συμπαθές, ώς μόνη συμπαθέστατον, καὶ ἀγαθὸν κυήσασα Κύριον, ἀσυμπαθῆ με ὅντα καὶ ἀσπλαγχνον, μοχθηρίᾳ φύσεως, μὴ παρίδης, Ἀχραντε, ὀλλ' ἐπίστρεψον σαῖς παρακλήσεσι.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζάλης με ἀτόπων λογισμῶν, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, καὶ πειρασμῶν, Παρθένε, ἐξάρπασον, καὶ πρὸς λιμένας, ἐνθέους ἥθυνον, καὶ γαλήνης πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ίκετεύω σε, μόνη Πανύμνητε.

‘Ωδὴ δ’ Ὁ Εἱρμὸς Πάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ιεσσαὶ [TO AKOYTE](#)

Ἀκήκοε πάλαι Ἀββακούμ, Χριστέ, σοῦ ὁ θαυμάσιος, τὴν ἀκοὴν καὶ φόβῳ ἔκραζεν· Ἀπὸ Θαιμὰν ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἅγιος ἥξεις, ὅρους ἐκ δασέος κατασκίου, τοῦ σῶσαι σοῦ τοὺς χριστούς, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Στίγματα καὶ μώλωπας Χριστέ, ὑπήνεγκας σταυρούμενος, τοὺς τῆς καρδίας μου ἰώμενος, χολῆς ἐγεύσω πικρᾶς, ἐνηδόνου γεύσεως, τὴν φθοροποιὸν ἐξαίρων βλάβην, ἐν ξύλῳ δὲ προσπαγείς, ξύλου τὴν κατάραν ἡφάνισας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Μακρὰν ἀπωσθέντα ἀπὸ σοῦ, τὰ ἔθνη ἀνυψούμενος, ἐπὶ Σταυροῦ πλησίον εῖλκυσας, κατήλλαξας δὲ ἡμᾶς τῷ Πατρί, Μακρόθυμε, μέσον ἐμβαλάν, οἴα Μεσίτης σαυτόν, καὶ μέσον τῆς γῆς, πάθος ἐνεγκὼν ἐπονείδιστον.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αίμάτων θαλάσσῃ μυστικῇ, ὑμῶν θεομακάριστοι, σὺν τοῖς αὐτοῦ πᾶσι στρατεύμασιν, ὁ νοητὸς Φαραὼ ἐμπεσὼν ἀπώλετο· ὅθεν ἐν χαρᾶ ὑμεῖς σωθέντες, ἐπαγγελίας πρός γῆν, οὐρανοπολῖται γεγόνατε.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ίσχυΐ νευρούμενοι Χριστοῦ, τὸ πάθος τὸ μακάριον, πάθη ποικίλα ἀνεδέξαντο, ἐν τῇ τιμίᾳ σαρκὶ· διὰ τοῦτο παύουσι πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, τῶν εὐφημούντων αὐτούς, καὶ μακαριζόντων ἐκάστοτε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἄδικον βλέπουσα σφαγήν, Χριστέ, ἡ σὲ Κυήσασα, ὁδυρομένη ἀνεβόα σοι· Δικαιοκρίτα Υἱέ, πῶς ἀδίκως κέκρισαι, θέλων δικαιοῦν τοὺς παραβάσει, κατακριθέντας τὸ πρίν, καὶ πρὸς τὴν φθορὰν δὲλισθήσαντας;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ‘Ο Εἱρμὸς [TO AKOYTE](#)

Ὥορος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκιον, προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔλιον ὄλόφωτε, νεφέλη κυήσασα, δικαιοσύνης Ἰησοῦν, τὸν φωτοδότην καὶ Θεόν, ψυχήν μου καταύγασον, τὴν ἐν νυκτὶ τῆς ἀμαρτίας ὑπάρχουσαν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρώσει τυφλώτουσαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θήρας με δαιμόνων, καὶ φθορᾶς ἐξάρπασον, ἐπιζητούντων με ἀεί, κακοποιῆσαι δολερῶς, ἐτούμη βοήθεια Χριστιανῶν, τῶν θλιβομένων ἀνάψυξις, Θεοκυῆτορ πανάμωμε Δέσποινα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ίσχυς μου καὶ ὑμνησις, ὑπάρχει ὁ Κύριος, ὃν ἐξ αἰμάτων σου ἀγνῶν ἐκυοφόρησας, Ἀγνή· αὐτὸν οὖν ἵκέτευε διὰ παντός, ἀγνὸν ψυχῆ τε καὶ σώματι, συντηρηθῆναι, Παρθένε, τὸν δοῦλόν σου.

Ωδὴ ε' Ό Είρμὸς
Θεὸς ὃν εἰρήνης ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸ φῶς σου τὸ ἄδυτον, λάμψον Χριστέ, ταῖς καρδίαις τῶν πίστει ὑμνούντων σε, εἰρήνην παρεχόμενος, ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν, ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν, ἐντολῶν σου τρέχοντες, δοξολογῶμέν σε Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρῷ σου Κύριε.

Ο ἥλιος Σῶτερ, γυμνοῦται φωτός, ἐπὶ ξύλου γυμνόν σε θεωμενος, κρεμάμενον τὸν ὄδασι κρεμάσαντα τὴν γῆν, πέτραι δὲ ἐπὶ πέτραν, ὡς ἥσθοντο ἀρθέντα, διερράγησαν φόβῳ, καὶ τὰ θεμέλια σεσάλευται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρῷ σου Κύριε.

Υψώθης ἐν ξύλῳ, καὶ ἥλοις παγείς, ἡματώθης δακτύλους, μακρόθυμε, καὶ λόγχης διατρήσεσιν ἐνύγης τὴν πλευράν, ιώμενος τὸ τραῦμα Ἀδάμ, ὅπερ ὑπέστη, τῇ πλευρᾷ ὑπακούσας, καὶ παρακούσας τοῦ ποιήσαντος.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παράδεισος ὤφθη, μαρτύρων πληθύς, τῆς ζωῆς μέσον ἔχων τὸ ξύλον Χριστόν, δι' ὃν τὸν ἐπονείδιστον γενναίῳ λογισμῷ, θάνατον ὑποστάντες, τὸν βρώσει τοὺς Γενάρχας θανάτωσαντα ὄφιν, θείᾳ δυνάμει ἐθανάτωσαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἱμάτων σταγόσι, Χριστοῦ ἀθληταί, ἀθείας βυθὸν ἐξηράνατε, καὶ θείαις ἀναβλύσεσι θαυμάτων ἱερῶν, παθῶν τὰς ἀναβλύσεις, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἀποπαύετε· ὅθεν ἀξιοχρέως μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θαμβεῖται ἐν ξύλῳ, ὁρῶσα Χριστόν, ὑψωθέντα βουλήσει ἡ ἀμεμπτος, καὶ κλαίουσα ἐκραύγαζεν· Υἱέ μου καὶ Θεέ, ὡδῖνας ἐν τῷ τίκτειν λαθοῦσα, νῦν ὁδύνας ὑπομένω ἀδίκως, ὑπὸ ἀνόμων σταυρουμένου σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ο Είρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ο φωτίσας τῇ ἐλλάμψει, τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φώτισον φωτί, τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὄρθιοδόξως ὑμνούντων σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καρποφόρον ἀρετῶν, τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον, τοὺς ἀκάρπους λογισμούς μου, Παρθένε, διώκουσα, καὶ τὰς συμπνιγούσας με, προρρίζουσα τέμνουσα ἀκάνθας, τῆς ἀμαρτίας, πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λόγον θεῖον δι' Ἀγγέλου, ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας, ὑπὲρ λόγον Θεοτόκε· αὐτὸν οὖν δυσώπησον, ἐξ ἀλόγων πράξεων, καὶ ἡδονῶν θανατηφόρων, ἐλευθερῶσαι τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μαράνασα τῷ βλαστῷ σου, τὴν ξύλῳ βλαστήσασαν ἀμαρτίαν, τῆς καὶ σαρκός μου φρονήματα μάρανον, παθῶν ὄρμήματα, καὶ τρικυμίας ἐναντίας, ὅπως ὑμνῶ σε, Πανύμνητε.

‘Ωδὴ σ' Ὁ Εἰρμὸς
Σπλάγχνων Ἰωνᾶν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

“Ολος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι, καὶ κήτει κακῶν συγκαταπέπτωκα, ἀλλ' ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με, ώς πρὶν Ἰωνᾶν, καὶ ἐν πίστει τὴν ἀπάθειάν μοι δώρησαι, ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

“Οτε Μωϋσῆς, τὰς χεῖρας ἐπέτασεν, εἰς ὅψος τὸ σὸν πάθος εἰκόνιζε, τοῦ τανύσαντος ἐπὶ ξύλου παλάμας, καὶ τοῦ πονηροῦ, διολέσαντος τὸ κράτος τὸ ὀλέθριον· ὅθεν Λυτρωτὴν εἰδότες σε, καὶ Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Νέκρωσιν ἀρθείς, ἐν ξύλῳ ὑπέμεινας, καὶ τὸν νεκρωτὴν ἡμῶν ἐνέκρωσας, καὶ ἐζώσας, τῶν χειρῶν σου, Χριστὲ τὸ πλαστούργημα, τὴν πλευρὰν δὲ ὄρυττόμενος ἔξεβλυσας, δύο ποταμοὺς ἀφέσεως, τοῖς θελήσεσι δύο ὑμνοῦσί σε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τίμιος ὑμῶν, ὁ θάνατος Ἀγιοι, ἐνώπιον νῦν Κυρίου γέγονε, τοῦ τιμήσαντος, τοῖς τιμίοις αὐτοῦ πάντας πάθεσι, καὶ τὸν ἄτιμον Βελίαρ καταισχύναντος, πάσαις προσβολαῖς κολάσεων, κατεάξαι ἡμᾶς μηχανώμενον.

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

“Ολη τῇ ψυχῇ, πρὸς ὅλα χωρῆσαντες, τὰ εἴδη σοφοί, τὰ τῶν κολάσεων, ὅλην εὔρατε, συμμαχοῦσαν ὑμῖν τὴν βοήθειαν, τοῦ δι' ὅλου τὸ ἀνθρώπινον φορέσαντος· ὅθεν μεληδὸν τεμνόμενοι, καὶ πυρὶ ὄμιλοῦντες ἥγαλλεσθε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σταυρώσιν τὴν σήν, ἡ Πάναγνος βλέπουσα, ἐβόα· Υἱέ, τί τὸ ὄρώμενον, ξένον θέαμα; ὁ τὰ πάθη νοσούντων ἰώμενος, πῶς τὸ πάθος ὑπομένεις τὸ καινότατον, τί σοι οἱ ἔχθροὶ ἀπέδωκαν, εὐεργέτα, ἀνθρῶπον εὐηργέτηνται;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

‘Ο Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσοις, οὐκ ἔστιν ὁ ῥύμενος, ἐλογίσθημεν ώς πρόβατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἵσχυς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νενέκρωται ἐχθρός, τῷ ζωηφόρῳ σου, καρπῷ, θεοχαρίτωτε, καὶ πεπάτηται ὁ ἄδης προφανῶς, καὶ οἱ ἐν δεσμοῖς ἥλευθερώθημεν· διὸ βοῶ· Τὰ πάθη λῦσον, τὰ τῆς καρδίας μου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ξενούμενον Θεοῦ, διὰ φαυλότητα, καὶ πόρρω καθιστάμενον, Παναμώμητε, οἰκείωσον αὐτῷ, ξένη μεσιτείᾳ σου, Θεόνυμφε, ὅπως ὑμνῶ, τὰ μεγαλεῖα τῆς δυναστείας σου.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἄχρονος Υἱός, ἐν χρόνῳ γέγονεν, ἐκ σοῦ ἀποτικτόμενος, δὸν ἵκέτευε τὰ χρόνια, Αἶγνή, πάθη θεραπεῦσαι τῆς καρδίας μου, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν αἰωνίαν καθοδηγῆσαι με.

Ωδὴ ζ Ο Ειρμὸς
Οἱ Παῖδες εὐσέβειᾳ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὑπῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν φλόγα τὴν ἀστεκτον, οἵ δι' εὐσέβειαν ποτέ, Παῖδες ἄγιοι δειχθέντες Θεοῦ, καὶ συμφώνως ἀνυμνοῦντες, ὅμνον ἔμελπον· ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εῖ.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρῷσει σου Κύριε.

Δεσπότης ὃν ἐκ δούλου, κατεδέξω Ἰησοῦ μου ῥάπισμα ἐλευθερῶσαι με ζητῶν, δουλωθέντα τῷ ἀλάστορι, τῷ Σταυρῷ δὲ προσπαγείς, σῷζεις με μέλποντα· ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εῖ.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρῷσει σου Κύριε.

Ἐσείσθη πᾶσα κτίσις, σταυρούμένου σου, εὔσπλαγχνε Κύριε, λόγχῃ τρωθέντος σου ἐχθρός, ὀλοσώματον ἐδέξατο πληγήν, ὁ δὲ πληγεὶς Ἄδαμ ὑγίωται, ἀναβιῶν· ὁ Θεός, εὐλογητὸς εῖ.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταυρῷ τετειχισμένος, Ἀθλοφόρων ὁ στρατὸς ὁ ἔνθεος, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ ἐξηφάνισεν ἐν χάριτι, καὶ τῆς νίκης ἐκβιῶν, στεφάνους εἰληφεν· ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εῖ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πυρὸς δυνατωτέραν, κεκτημένοι Ἀθληταὶ προαίρεσιν, οὐ κατεφλέγθητε πυρὶ ὄμιλοῦντες, ἀλλ' ἐφλέξατε δυσσεβείας πονηρὰν Ὂλην, κραυγάζοντες· ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εῖ.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο Τόκος σου Παρθένε, τοὺς αἰῶνας παραδόξως ἔτεκε, καὶ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, τοὺς πεσόντας συνανύψωσε, καὶ βιῶντας οὐρανοῦ πολίτας ἔδειξεν· ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εῖ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Ο Ειρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν οἱ πιστοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος, κόσμον ἀνεκαίνισεν ἐν τῇ γαστρὶ σου ὀλόκληρον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πύλη φωτός, πύλας μοι διάνοιξον, τῆς μετανοίας φωταυγῆς, τὰς εἰσόδους τῶν ἡδονῶν, εἴργουσα πρεσβείας σου, καὶ ἀποδιώκουσα τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις μου, ὅπως ὑμνῶ καὶ δοξάζω, τὴν σὴν ἄμαχον δύναμιν.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τύπον ψυχῆς, ἐξ ἀπροσεξίας μου, τὸν προστριβέντα μοι δεινῶς, ταῖς ῥανίσι σῶν οἰκτιρμῶν, Πάναγνε, ἀπόπλυνον, καὶ τῆς διανοίας μου τὸ ὄπτικὸν ἀποκάθαρον, ἵνα φωναῖς ἀσιγήτοις, ὑμνῶ τὰ μεγαλεῖα σου.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ τὴν Πηγήν, τῆς ζωῆς κυήσασα, θανατωθέντα με δεινῶς, ταῖς δαιμόνων ἐπαγωγαῖς, Ἀχραντε Πανάμωμε, ζώωσον πρεσβείας σου, τῷ σῷ Υἱῷ ἀναμέλποντα· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

΄Ωδὴ η' Ό Εἰρμὸς Θαύματος ὑπερφυοῦς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τέρατος ὑπερφυοῦς ἔδειξε τύπον, ἡ πυρένδροσος κάμινος, πάλαι· τὸ γὰρ πῦρ οὐκ ἔφλεξε νέους Παῖδας, Χριστοῦ δηλοῦν, τὴν ἀσπόρως ἐκ Παρθένου θείαν Γέννησιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρῷ σου Κύριε.

Τέταται ἐπὶ σταυροῦ ἔθελουσιώς, ὁ ἐν πνεύματι οὐρανὸν τείνας, ἥλοις προσηλοῦται δέ, ἐξηλῶσαι ἐπιποθῶν, διαθέσεις ἐμπαθεῖς τοῦ πρωτοπλάστου Ἄδαμ· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρῷ σου Κύριε.

΄Οτε σε ζωῆς τὴν πέτραν ἐπὶ πέτραν, λιθοκάρδιος ὕψωσε δῆμος, ὅρη ἐκλονίσθησαν, γῇ ἐσείσθη, Λόγε Θεοῦ, καὶ ψυχαὶ σεσαλευμέναι, ἐστηρίχθησαν πρὸς θείαν ζωήν, μέλπουσαι πάντοτε. Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας,

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

΄Υφαναν καταστολὴν σωτηριώδη, ἔαυτοῖς σοφῶς οἱ Ἀθλοφόροι, ἐν γυμνώσει σώματος ἐναθλοῦντες καρτερικῶς, καὶ νιφάδας αἰκισμῶν ὑποδεχόμενοι· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπουσιν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

΄Ονυξιν ἀνηλεῶς οἱ Ἀθλοφόροι, σπαραττόμενοι, καὶ ἀνενδότως μεληδὸν κοπτόμενοι, καὶ αἰκίαις παντοδαπαῖς ὄμιλοῦντες, τοῖς ξοάνοις οὐκ ἐπέθυσαν, ἀνδρείας πιστοῖς, στῆλαι δὲ ὠφθησαν· Εὐλογεῖτε Χριστὸν τὰ ἔργα κραυγάζοντες, καὶ ὑπερυψούτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

΄Ινα σε παραπικραίνων ἄφρων δῆμος, ὡς ὑπέλαβεν ἐκ γῆς ἐξάρῃ, ἀτεκνος γεγένημαι καὶ δονοῦμαι, καὶ μητρικῶς τὴν καρδίαν ὁδυνῶμαι, ἡ Ἀπείρανδρος ἐβόα ποτέ· Σταυρῷ ὄρῶσά σε ὑψωθέντα, μεθ' ἧς ἡ κτίσις δοξάζει σε, πάντων λυτρωτά, Ἰησοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

΄Ο Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

΄Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψούτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τυραννεῖ με πρόσληψις παθῶν, δαιμόνων ἐπήρειαι, ἀλλ' ἔχων καταφυγήν σε διασφῶμαι, τῷ σῷ Υἱῷ μέλπων, Ἀχραντε. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψούτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ύπερτέρα ούσα ούρανῶν, ὑπέρτερον τὸν νοῦν μου τῆς ὕλης, καὶ τῶν ἐν βίῳ παραπτώσεων, Ἀγνή, ἀνάδειξον μέλποντα· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα, τὸν Κύριον ὑμνείτω, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτοδότην τέξασα Θεόν, ὄλόφωτε Παρθένε, τὰ δύματα τῆς καρδίας μου, καταύγασον φωτὶ Θεοῦ ἐπιγνώσεως, ὅπως ψάλλω· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψούτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ' Ό Εἰρμὸς
Μυστήριον ξένον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἀπόρρητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον οὐρανὸς γὰρ αὔτῃ, καὶ θρόνος χερουβικός, καὶ φωσφόρος παστὰς ἀνεδείχθη, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, αὐτὴν εὐσεβῶς, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ως εἶδέ σε πάλαι, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν τὴν γῆν κρεμάσαντα, Σῶτερ ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων, Ληστὴς ὁ εὐγνῶμων, πιστῶς ἀνεβόα σοι τό, Μνήσθητι· μεθ' οὐ εὐσεβῶς, σοῦ τὰ παθήματα δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταυρούμενος ἔσεισας γῆς τὰ θεμέλια, λόγχῃ ἐκκεντούμενος, βλύζεις ἀθανασίας σταγόνας, αἷμά τε ὕδωρ, δι' ὃν τὸ ἀνθρώπινον ἐκάθηρας, παθῶν Ἰησοῦ, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡγάλλοντο ἐν ταῖς βασάνοις οἱ Ἅγιοι, ἔαυτοὺς προτρέποντες, ὥσπερ ἐπὶ τρυφὴν οἱ γενναῖοι· Στῶμεν ἐκβοῶντες· ίδού ὡς ἀνέῳγε τὸ στάδιον, Χριστὸς τοὺς στεφάνους νῦν προτείνει, οἵς ἡγάπησε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φαιδρύνεται πᾶσα, πιστῶν ἡ ὄμηγυρις, τοὺς ἀθλους γεραίρουσα πάντων τῶν ἀητήτων Μαρτύρων, τοὺς μυρίους πόνους, δι' ὃν τῆς ἀπόνου ἡξιώθησαν, τρυφῆς καὶ ζωῆς, καὶ ἀιδίου ἀπολαύσεως.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φιλάνθρωπον Λόγον, ἀρρήτως κυήσασα, ὃν ὁρῶσα πάσχοντα, Κόρη, ὑπὲρ ἄνθρωπον βουλήσει. Τί τοῦτο; ἐβόας, Θεὸς ἀπαθῆς, πάθος ὑφίσταται, παθῶν ὅπως ρύσηται, τοὺς πίστει προσκυνοῦντας αὐτόν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ο Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος, καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαίροις ἡ χαρὰν κυήσασα· Χαῖρε τὴν λύπην μόνη ἐξαφανίσασα. Χαῖρε ἡ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν, ἐκδιώκουσα, καὶ φωτὶ νοητῷ καταυγάζουσα, τοὺς πίστει σε καὶ πόθῳ, Θεοκυῆτορ μεγαλύνοντας.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ψῦξον τῶν παθῶν μου, Πάναγνε, τὰς διεκχύσεις πάσας, καὶ ἀποξήραντον τῶν ἀμαρτιῶν μου, τὸν βυθὸν

τὸν ἀμέτρητον, ἡ σωτήριον ὅμβρον γεννήσασα, καὶ ποταμὸν εἰρήνης, καὶ εὐσπλαγχνίας μέγα πέλαγος.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὦφθης ἱατρεῖον ἄμισθον, τραυματισθεῖσι πᾶσι καὶ τὴν ἀπόγνωσιν, Ἀχραντε, νοσοῦσι, καὶ λιμὴν θαλαττεύουσιν, ἐν πελάγει τοῦ βίου σωτήριος, ἐν ᾧ πᾶς καταφεύγων, πίστει σφζόμενος δοξάζει σε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Σταυρώσιμα Ὕχος α'

Σὲ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότα, ὡς Σωτῆρα καὶ Δεσπότην, ὑμνοῦμεν ἀπαύστως.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἑλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ηὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὃν εἰδομεν κακά, καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, μία ποίμνη γέγονεν, Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία Ἔκκλησία, οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ὑμᾶς πανεύφημοι μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρια, οὐ λιμός, οὐ διωγμός, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηται, πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὃς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως τῶν πόνων ὑμῶν, μισθόν ἐκομίσασθε, οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, ἀπαύστως πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων [το ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τῷ σῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, Λόγε Θεοῦ ἡ ἀμνάς, καὶ ἄμωμός σου Μήτηρ, θρηνοδοῦσα ἐβόα· Πῶς θνήσκεις, ὃ Υἱέ μου, ἐπὶ σταυροῦ; οἵμοι φῶς μου γλυκύτατον! ποῦ σου τὸ κάλλος νῦν ἔδυ τὸ τῆς μορφῆς, τὸ ώραῖον παρὰ πάντας βροτούς;

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Οἱ Μακαρισμοὶ [το ΑΚΟΥΤΕ](#)

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ νίοι Θεοῦ κληθήσονται.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἄδαμ, διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ· Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἐπονείδιστον ὑπέμεινας, πάθος, Χριστέ, καὶ τὰ ὄνειδη ἡμῶν, πάντα ἀφείλω ἀγαθέ, καὶ τῆς ἄνω Βασιλείας ἡμᾶς, κοινωνοὺς ἀνέδειξας, προσκυνοῦντας τὴν σήν συγκατάβασιν.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὄνειδισωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ.

Τοῦ Ἄδαμ Χριστὲ τὴν γύμνωσιν, σὺ περιστέλλων ἐγυμνώθης σαρκί, καὶ ἀνυψώθης ἐν σταυρῷ, ἀνυψῶν ἡμᾶς ἐκ βάθους κακῶν· ὅθεν σου δοξάζομεν, τὴν ἀγίαν, Λόγε, συγκατάβασιν.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τοῖς ἀγίοις ὑμῶν τραύμασι, πληθὺν δαιμόνων τραυματίσαντες, πάντων ἀνθρώπων τὰς πληγάς, καὶ τὰ

τραύματα πανεύφημοι μάρτυρες, ἐν χάριτι, καθ' ἑκάστην ἀεὶ θεραπεύετε.

Δόξα...

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ πανάγιον πιστοί, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες· Τριάς ἡγία, σῶσον τὰς ψυχάς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον

Παρεστῶσα Παναμώμητε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ καθορῶσα Χριστόν, προσηλωμένον σαρκικῶς, ἀλαλάζουσα ἐκραύγαζες· Ποῦ σου ἔδυ, εὔσπλαγχνε, νῦν τὸ κάλλος δύντως τὸ ἀνέκφραστον;